

BESZÁMOLÓ HUNTER FIELD TARGET VERSENY 2008.02.16 DABAS

Kis csapatunk, mármint a vasnyulasok pénteken 14 órakor találkozott a dabasi erdőben, hogy felépítsék a pályát a szombati versenyre. Két csoportra osztódva végeztük a pályaépítést. Az egyik csoport Zemen Józival az élen a légtornász szerepet vállalva építette fel azokat a pályákat, melyekben magasra helyezett célokat szereltek fel a fákra. Akkor még nem tudtuk, hogy ezek a magas célok egy-két bosszúságot is fognak okozni másnap. Az időjárás a pályaépítés alatt még szélmentes időben zajlott, de az előrejelzés a rádióban folyamatosan másnap ideérkező hidegfrontról és szélviharokról beszélt. Ezt alátámasztani látszott az is, hogy a pályák építése közben 4-5 percre kétszer is elkezdett szállingózni a hó. Gyorsan épültek a pályák, s mivel a visszaállító köteleket nem tekertük ki, hogy a vadak ne hogy beleakadjanak és összeszedjék, így elég hamar végeztünk. A kellemes szélmentes időt (Czeróczi Bandin és rajtam kívül - nem hoztunk puskát), a többiek Máthé Domi által készített belövő táblák felavatásával ütötték el sötétedésig.

Szombat reggel a hőmérőre és a hajladozó fákra nézve tapasztaltam, hogy az időjárásjósok kivételesen eltalálták, a hideg front valóban megérkezett. A mínusz négy fokban gyorsan pakoltuk be Jakab Józsi cuccait kocsimba. Útközben ért minket Bálint Zoli telefonja, hogy betörési kísérlet áldozata lett a lakása, így nem tud eljönni a versenyre. Az oklevelek viszont nála voltak, így csak bízni tudtunk benne, hogy a szerelők hamar kimennek hozzá és megjavítják a riasztórendszerét és az eredményhirdetésre kiér az oklevelekkel. Nem volt túl nagy forgalom, hamar odaértünk a verseny helyszínére. A pályán már többen szorgoskodtak és a felállító köteleket helyezték a pályát jelző táblákra. A hideget jól jellemzi, hogy Józsi barátunk bajszán megfagyott a lehelete. A kötelek kitekerése után felállítottuk a belövő pályát is. Az érkező sporttársak a tűznél melegedtek, kolbászt sütögettek. A nevezési díjakat folyamatosan szedve, arra lettem figyelmes, hogy már a tartaléknak szánt lapokért kellett mennem az autómhoz. Átléptük a 30-as induló létszámot, melyre ebben a jónak semmiképp nem nevezhető időben nem is számítottunk. Újdonság volt a nevezők egy részének, hogy a Magyar Kupában történő induláshoz Pető Lacinál a versenyengedélyt is ki kell váltani. Természetesen az új vagy klub nélküli kollégák sem maradtak verseny nélkül, hiszen a Közép Magyarországi Kupa I. fordulója is volt egyben ez a verseny.

A fegyverátvételt Gombos Laci vezette, aki elfogyasztott több tekercs szigetelő szalagot a távcsövek beállításának rögzítésére. Az átvétel folyamán mindenkinek rendben volt a felszerelése. A nagy számú jelentkező egy kicsi csúszást eredményezett a verseny kezdetében. A Versenyigazgató ismertette a szabályokat – melyben újdonság a ledőlt célért járó 3 pont - és kisorsolta a csapatokat. 4 fős csapatokban 37-en vágta neki a versenynek.

A fák között egy kicsit könnyebbnek tűnt elviselni a hideg szelet. Viszont az első lövések után kiderült, hogy a kavargó szél könnyen megvicceli a lövészeket. Nagyrészt kopogtak kisebb részt dőltek a célok az elhangzott első sortűz hatására. Nem sokára fényderült a magas célokat sújtó visszahúzó kötélfeltekeredésre. A szél több magas célnál a köteleket beleakasztotta a tartókonzolba, így nem lehetett felállítani. Szerencsére kéznél volt a létra és sikerült túl lenni a problémán. Kezdtünk belejönni a versenyzésbe a szél ellenére, amikor az időjárás felelős úgy gondolta, hogy jobban próbára teszi a lelkes vadászcsapatot. Az elborult égből pelyhekben hullatta és fújta nyakunkba a havat. Pár perc alatt a fegyverek és tartódobozaikban megjelent a fehér vattaszerű hótakaró. A távcsövek felnyitott védőkupakjaiban is szépen megült a hóvá kristályosodott víz. Ezt már én is soknak éreztem, melyet fokozott a puskám elállítódása is, melyre a szél miatt késve jöttem rá. Az égiek is megsajnálhattak minket, mert a hófelhőt elfújta a szél és kisütött a nap. A célzásnál figyelembe vettem a végre kiderített hibát és a

szelet is megfelelően beszámítva már sikerült több teli pályát is lőnöm, bár a versenyeredményem szempontjából ez már későnek bizonyult. Meglepetésemre a pályán felfedeztem két újdonsült érdeklődőt, akikkel e-mailben illetve telefonon egyeztetünk bemutatkozó beszélgetést. Remélem, hogy a látottak és a beszélgetések alapján bennük is felerősödött a vágy az iránt, hogy a legközelebbi versenyen már aktív versenyzőként vegyenek részt.

A versenylapok kiértékelése közben, a megpróbált lövészcsapat elfogyasztotta a kolbászos, sonkás és szalonnás terítéket, melyhez kenyér, paprika, paradicsom és lilahagyma adta a körítést. A kávézók örömmel fogyasztották a meleg italt.

Az eredményhirdetésre megérkezett Zoli barátunk is, aki elhozta az okleveleket. Zemen Józsival a nyerteseknek átadtuk a Magyar Kupa és a Közép Magyarországi Kupa I. fordulójának érmeit és okleveleit. A győzteseknek még egyszer gratulálok, hogy kiállták az időjárás viszontagságait és nagyon szép eredményekkel szereztek meg a dobogós helyezéseket.

Az ünneplés valamint a résztvevő versenyzőktől történt elbúcsúzás után, a vasnyulasok nekiálltak begyűjteni a fémvadakat. A pályabontás szerencsére gyorsan haladt, így hamar összeszedtük a 40 darab vadállatot. Betereltük őket a műanyag kosarakba, ahol várakoznak a következő versenyünkig. Jó utat kívánva elbúcsúztunk egymástól és mindenki haza indult.

Köszönöm a vasnyulasoknak a sok segítséget, Bandinak a rendelkezésünkre bocsátott erdőt és a versenyre a viszontagságos idő ellenére ellátogató Sporttársaknak a részvételt.

A beszámolót készítette: Vicsotka Gyula